

afdækket sin egen fortid. En fortid han nok skulle have ladet ligge, da den resulterer i hans egen tilfældige og meningsløse død. *Ashes og Time* er vel nok den mest fatale af slagsen, da stort set alle hovedrollefigurerne dør i et intrigant og kompliceret kærlighedsvirvar, hvor historie dynes på historie uden at den kompositoriske røde tråd mistes. Faktisk er *Ashes of Time* den måske smukkeste strukturerede kærlighedsfilm nogensinde (af den tragiske slags forstås).

I *Chungking Express'* univers er det kærligheden, der bringer personer væk fra deres værdinegativisme og denne gang uden de fatale konsekvenser. Ændringen skal også ses i sammenhæng med den måde Hong-Kong udvikler sig på. I slutningen af 80'erne og starten af 90'erne var frygten til fremtiden en væsentlig faktor i filmsproget. Den kommende kinesiske magtovertagelse af Hong-Kong i 1997 var, set i sammenhæng med bl.a. de ulykkelige studenteroptøjer på Den Him-

melske Freds Plads, noget lidet ønskværdigt for den almindelige Hong-Kong-beboer. Efterhånden er 1997 dog kommet så tæt på, at man ikke længere kan forskrækkes så meget af det. 1997 regnes af de fleste som en realitet, der ikke længere kan rokkes ved, og blikket er derfor rettet mod det liv, der leves her og nu. De historiske film (som *Ashes of Time* var et eksempel på) er på tilbagetog, mens det er film, der udspiller sig i nutiden, der i øjeblikket fylder mest på den filmiske scene.

Wong er netop en af de instruktører, der udviser en optimistisk tro på nutiden uden at lade fremtidens truende slygge formørke sin filmiske horisont. Han tør lade drømmernes drøm gå i opfyldelse. Det centrale musikstykke i *Chungking Express* er *The Mamas and The Papas California Dreamin*, og med dette giver Wong sine hovedpersoner chancen for at flyve bort, dels fra deres eksistentielle fastlåsthed, men også – som i den sidste historie – i ren fysisk forstand. Hvor flugten fra

det neonlysbefængte Kowloon i *As Tears Go By*, fra det mere prosaiske og kulørt skildrede 60'er-Hong-Kong i *Days of Being Wild*, fra det grydede, historiske Kina i *Ashes of Time*, alle resulterede i protagonisternes død, er det i *Chungking Express* ikke skæbnens forudbestemte dystopi, der styrer personerne. Snarere er det tilfældighederne og personernes frie valg, der er bestemmende for hvordan historierne udformer sig.

Lad endelig ikke kulturforskel, sprogbarriere eller manglende kendskab til denne type film, være en hindring. *Chungking Express* er dette års bud på den mest positive overraskelse. En lille perle fra en mester, der vil vokse sig større.

Chungking Express (...), Hong Kong 1994. I&M: Wong Kar-wai. P: Chan Yi-kam. F: Christopher Doyle. Kl: Kit-wai & Kwong. Mu: Frankie Chan & Roel A. Garcia. Medv: Brigitte Lin, Takeshi Kaneshiro, Tony Leung, Faye Wang, Valeri Chow. Længde: 97 min. Distribution: Øst for Paradis. Premiere: 17.11.95.

F I L M E N S F Ø D S E L S D A G

I samarbejde med Det Danske Filmmuseum og Kosmorama indbyder Eksperimentariet til stor festligholdelse af filmens fødselsdag på selve dagen. Her vises Lumiere brødrenes originale program fra for 100 år siden samt et smugkig på et af næste års mange gode filmtilbud i danske biografer.

Det ville være indlysende at fejre jubilæet ved at vise verdens bedste film. En lang række af de film, der kandiderer til denne titel har allerede været vist på TV, så i stedet har vi valgt en mere fremsynet fremgangsmåde og inviterer til Danmarkspremiere på en film, der med garanti bliver en af det nye års største filmoplevelser. New Zealanderen Peter Jackson debuterede med den genrebrydende splatter- og science fiction film *Bad Taste* ('87). Siden kom dukkefilmen *Meet the Feebles* ('89), en bizar pastiche på *The Muppet Show*, og det selvoverbydende voldsorgie *Braindead* (92), ifølge Munksgaards Filmleksion en film, der må være filmhistoriens blodigste værk. Sidstnævnte foregik i 50'erne, og det er også denne epoke Peter Jackson tager under behandling i *Heavenly Creatures*. Her ophører også alle ligheder. Baseret på virkelige hændelser i Australien fortæller filmen om to teenage-piger, der udvikler et venskab af en sådan intensitet, at de ender med at overskride grænsen mellem fantasi og virkelighed. Efter sammen at have vundet indpas i 'den fjerde dimension', et eventyrland befolket af enhjørninge og borge med vindeltrapper, forlanger pigernes foruroligede forældre, at de skilles på grund af forholdets 'usunde' karakter. Pigernes fantasi-

fostre er stærkt vanedannende, så i stedet for at opgive deres fælles verden, beslutter de at dræbe den ene piges mor. Peter Jackson giver atter prøver på sin imponerende tekniske virtuositet, men demonstrerer samtidig helt nye sider af sit talent i en besættende og poetisk film med hovedvægten lagt på det psykologiske plan. *Heavenly Creatures* hører til den type film, der vokser på én, og samtidig får lagt nye og overraskende facetter til begrebet magisk realisme.

Kim Foss

Lumiere: Verdens første filmprogram.

Heavenly Creatures. New Zealand. 1994. I: Peter Jackson. Medv: Melanie Lynskey, Kate Winslet, Diana Kent, Sarah Peirse m.fl. 99 min. Udl: Camera Film. Premiere: primo '96.

Eksperimentariet torsdag den 28. december kl. 18.00, Tuborg Havnevej 7, telefon 39 27 33 33